

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad. 8 fr. buiten de stad.

Een blad afzonderlijk, 20 centiem.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centiem.

De reclamen, per drukregel 25 centiem.

TONGEREN, DEN 24 APRIL.

De Kamer der volksvertegenwoordigers heeft zich verleden week bezig gehouden met het onderzoek van petitiën die een aan de katholieken duurzaam recht verdedigen, namelijk hetgene: van een bijzonder kerkhof te hebben en hetzelfde recht ook te verzeeken aan de andere eerediensten, alsook aan de personen die sterven zonder eenigen hoegenaamden eeredienst te belijden.

De commissie heeft het gedacht geuit dat het oogenblik niet gekomen was om zich ten gronde bezig te houden met de zaak der kerkhoven, en zij heeft voorgedragen de gemelde petitiën, zonder iets te vooroordeelen, te verzenden aan M. den minister van binnenlandse zaken. — De Kamer heeft deze besluiten aanvaard.

't Was het eenigste wat men van haar, in de tegenwoordige omstandigheden, mogt verwachten; doch, wij zijn geenszins van het gedacht der commissie: ons dunkens, is het meer dan tijd dat de kwestie der kerkhoven opgelost worde in den zin der vrijheid van godsdienst, gewaarborgd door de konstitutie. Een geschonden recht kon niet te spoedig hersteld worden, en er gaan weinige weken voorbij dat hier of daar de katholieke kerkhoven niet ooterd worden.

't Zijn altijd onze kerkhoven die men schendt, nooit degene der joden of der protestanten. Voorzeker vragen wij niet dat men zulks doe ten opzichte dezer laatstgenoemden; maar wij eischen dat er vrijheid zij voor ons gelijk voor hen.

MM. de baron d'Anethan en Malou hebben aan 't Senaat een ontwerp van wet voorgelegd, dat ten vollen beantwoordt aan hetgene wij, krachtens de konstitutie, het recht hebben te vragen. Gaan wij dan te verre met te verzoeken van dit wets ontwerp zoo haast mogelijk onderzocht worde, opdat er een einde gesteld worde aan die oneindige twisten, in welke de katholieken altijd benadeeldig worden.

De ministers moeten het zich nogtans niet ontveinen: de kwestie der kerkhoven bekomert veel meer personen dan zij het denken, en onder hunne aanhangers zelfs zijn er velen, die de schending der kerkhoven laken. Met ons bekennen zij dat de vrijheid van godsdienst, door de konstitutie gewaarborgd, ten nadeele van de katholieken gestoord wordt, en zij willen dat dit onrecht verdwijne. Wij dringen dus aan opdat het Senaat zoo haast mogelijk deze gewichtige kwestie oplosse.

Een ministerieel blad van 't Luxemburgsche tracht de studie beurzen-dieft wat te waschen met zeep van misbruiken die daar in 't geweste hebben bestaan in zake van studie-beurzen.

Daar zijn omtrent de duizend studie-beurzen. Misbruiken wegens drij of vier studie-beurzen maaken zij 't bestier slecht van de algemeenheid?

Die misbruiken bestaan zij met der daad? Daarvan valt veel te twijfelen, ingezien het blad de zaak maar onbepaalde weet te noemen, zonder dag, man en stuk aan te duiden. Wanneer heeft de misdaad plaats gehad? Wie is de misdadiger geweest? Kaart op tafel. Makers af. Als de liberale ontvanger van den leeningsberg van Leuven met drij honderd duizend en onefenen franken is weggelopen, dan hebben wij man en stuk genoemd.

Vóór de stemming der wet heeft het ministerie een onderzoek bevolen. Al de permanente deputatiën hebben geantwoord dat de bestiers der studie beurzen hunne rekeningen bij tijde hebben ingezonden en dat die rekeningen nauwkeurig waren opgemaakt. In dien zin sprak ook de liberale deputatie van Luxemburg. De steen door 't ministerieel blad geworpen valt aldus op den ministerieel aanhang.

Landdag te Gent.

Men schrijft uit Gent:

Zondag morgen, om 11 1/2 ure, heeft de Landdag, beroepen door den Nederduitschen Bond te Antwerpen, in naam der Vlaamsche genootschappen, die den Antwerpschen Landdag

in 1864 hebben bijgewoond, plaats gehad. De Landdag is onstuimig geweest; zonals wij verwacht hadden, waren de ministerieel bassers en blaffers — die niet durven diskuteeren, maar zich bepalen bij beleedigen en lawijd maken — opgekomen, om de rust der zitting te storen.

Een aantal personen, te Gent gekend als ministerieel, en leden der (doktrinaire clubs), hadden zich in de zaal verspreid, en, om iedereen te overtuigen dat de Landdag ongelijk had om voor de Vlaming recht te vragen, hebben zij iederen redenaar die zich aanbod, belet te spreken.

Is dat niet het beste bewijs, dat de ministerieel partij ongelijk heeft; dat zij het zelf gevoelt en het vrije woord wil versmachten, uit vrees dat de waarheid aan het licht zal komen?

Het werkvolk van Gent was talrijk opgekomen en juichte den Landdag toe; maar de ministerieel stokdragers zijn welhaast tot brutaleiten overgeslagen, en men heeft achter in de zaal doorslaande argumenten uitgedeeld, die echter weerklink vonden.

De politie kwam in de zaal; maar 't is al heel kurieus, dat men juist twee of drie personen de zaal deed verlaten, die gekomen waren om rustig de zitting bij te wonen. Hoe die goede politie van Gent zich toch soms kan vergissen!

De ministerieel hebben niet getriomfeerd; verscheidene sprekers, hoe moeilijk ook, voerden het woord. Onder ander MM. de Ridder, Bilen, Coremans, Max Bausart, Gerrits en andere.

De formul, aan de kandidaten der Kamer voor te leggen en waarin zij plechtig beloven het Vlaamsch recht in de Kamer te ondersteunen — dat precies steekt de aanhangers van M. de Kerckhove-de Limon en andere gentsche kamerleden, tegen — werd goedgekeurd.

De instelling van den Vlaamschen penning werd aangenomen, en zijn de ministerieel erin gelukt de zitting te storen, ze zijn er niet ingelukt de belangrijke werking der Vlamingen tegen te houden.

Vooruit! 't Is juist door de oppositie dat men sterk wordt; 't is juist door eene zoo onrechtvaardige tegenwerking als te Gent, dat men zal zegeprelen.

Het banket werd door een aantal Flaminganten uit Gent, Brugge, Antwerpen, Brussel, Leuven, en andere steden bijgewoond. Een nieuwe landdag zal binnen kort belegd worden.

De graaf van Vlaanderen bevindt zich thans te Napels.

— Men leest in de *Gazette de Liège*: « Het schijnt ongelukkig waar, dat Pruisen, welk van over langen tijd de mijnen der *Viville-Montagne* met een begeerig oog heeft aanzien, even als in 1815 tracht om zich het voorloopig onzijdige grondgebied der oude belgische gemeente Moresnet toe te eignen. »

» Deze onderduitsche maar levendige en onophoudelijke pogingen, met het oog op eene annexie, die België van een der rijkste fraaktien van zijn grondgebied zou berooven, zijn naar men verzekert, sedert het overlijden van Leopold I aanhoudend aangegroeid. »

» Getrouw aan hunnen ouden belgischen oorsprong, vreezende vooral de vereeniging aan Pruisen, tekenen de inwoners van het onzijdig grondgebied thans petitiën, waarin zij het levendige verlangen toonen, dat hun bezicht voor het behoud hunner nationaliteit, wanneer de onzijdigheid niet langer kan behouden worden. »

Van deze petitiën is vrijdag in de Kamer mededeeling gegeven.

— Men leest in den *Impartial de Soignies*: De kerk van Laeken dreigt in te storten vooreer opgebouwd te zijn. Nog eene kurieuse geschiedenis van het gebouw, voor hetwelk de Kamer als maximum 800,000 franks gestemd had, is deze: dat reeds lang de drij eerste milioen verbrukt zijn en men eerst het gebouw zal moeten afbreken, indien men het wil voltrekken zonder gevaar voor het leven van de omstanders.

Maar er moet eene bijzonderheid in acht genomen worden, welke het verslag aanduidt der bouwkundigen, waarin wij lezen: « dat de steenen van Vergelè en Banc royal, moeten vervangen worden door harde steenen, dat de kleine kapellen zich in zulk een ellendigen staat bevinden, dat zij noodzakelijk met sterkere materialen moeten herbouwd worden; dat er overal scheuren ontstaan zijn, en dat er reeds een groot getal steenen zijn moeten vervangen worden. »

Ziedaar dus nog een gebouw door de vertegenwoordigers van het land gestemd, en voor welks opbouw men begonnen is, bij den vreesde kostelijke en slechte materialen te halen, toen men er aan beter koop, uitmuntende onder de hand had, maar die, in de oogen

der bouwmeesters, het nadeel hadden belgische materialen te zijn!

— Een beuzensnijder van de slechteste soort, die reeds tien jaren gevangestraaf ondergaan heeft en wien begit in het kwaad, van zijn veertien jaren dagteekent, tijdstip op welk hij veroordeeld werd tot vijf jaren gevangenis, is op heeter daad van diefstal aangehouden in de Nieuwstraat, *Finnisterkerk*, te midden van het volk, bij de intrede van den stoet voor de bijkdienst van baron Van der Linden-d'Hoogvorst. De dief is de genaamde Cesar Welten, oud 24 jaren en te Brussel geboren. Hij is ter beschikking van den procureur des konings gesteld.

Aanslag op het leven des Keizers van Rusland.

Wij vinden in het *Journal de Saint Petersburg* onder ander nog de volgende inlichtingen over den aanslag tegen Keizer Alexander.

» Na de aanslag werd er een gevoel van smartelijke verbasheid door de stad verspreid; al de kerken werden met volk opgepropt, hetwelk zijn bedankingen ten hemel stuurde.

De Keizer is God in de hooftkerk gaan bedanken alvorens naar zijn paleis terug te keeren. In het paleis werd er een *Te Deum* gezongen. Al de leden der koninklijke familie, te St Petersburg aanwezig, hadden zich in hetzelfde vereenigd, alsook al de militaire en burgerlijke overheden. III MM. werd met een overvloedig huil ontvangen. Er stroomden tranen van aanbidding uit aller oogen.

Op dit oogenblik stelde men aan den Keizer eenen man vooruit het gouvernement Kostroma, dengene die den arm van den moordenaar had afgeveerd.

De Keizer omhelste hem, zeggende: « Ik verhef u tot den adelstand. » Zich tot de aanwezigen wendende, voegde hij er bij: « Wat denkt gij ervan, mijneren? » Die vraag werd door eene warme toerusting beantwoord.

Na de treffende manifestatiën in het paleis, werd Z. M. door de volksmenigte op het balkon geroepen; vervolgens gurg de keizer door de lange reën soldaten, welke ongewapend met hunne kazernen waren toegesnel, naar het klooster Smolna en werd overal luidrechtig toegeroepen. Dit was overal hetzelfde geval bij zijne terugkomst.

Des avonds waren al de straten der stad verlicht.

In al de schouwburgen werd het nationale hymne gespeeld en te midden dergestrdifngste toerusting herhaald.

Men weet niet tot hertoe wat de moordenaar tot de misdaad heeft aangedreven; zijne kleeren danden een man uit het volk aan, zonder dat men echter zijne waren toestand kent. Hij bekeert een Rus te zijn. Het onderzoek zal bewijzen aan welke zinneloosheid of drift zijn geest ten proot was.

Inlichtingen over den redder van keizer Alexander.

Men leest in eene korrespondentie uit St-Petersburg, van 6 18:

» Tot hertoe heeft men den waren naam niet kunnen ontdekken van den persoon, die op den Keizer geschoten heeft. In het eerste oogenblik heeft hij eenge antwoorden gegeven, welke wel is waar onbeduidend waren, doch thans blijft hij volkomen stilzwijgend.

» In afwachting zult ik u eenge levens beschrijvende inlichtingen over den boer, die zoo wonderbaar het leven des Keizers heeft gered, en ik denk dat gij dezelve met belangstelling zult lezen.

» Ossip Ivanovitch Komissarow is een jongeling van ongeveer 25 jaren; hij is geboren in het dorp Molvetine distrikt Bousk, gouvernement Kostroma. Het domein, waar hij geboren is, behoort aan den baron Küster en Komissarow zelve was tijdelijk verplichte lijfeigene van den baron.

» Hij bevond zich reeds sedert langen tijd te St-Petersburg om er te werken, arbeide bij Sidow, werd een goed werkmán en trouwde met eene jonge boerin, waarvan hij eene dochter van acht maanden heeft.

» Hij bleef als werkmán tot den 4 april op welken dag de lotbestemming zijn gansch leven zou veranderen. Dien dag was het zijn patroonfeest, en hij wilde in de kapel van het oude Petersburg gaan bidden, welke kapel nabij het huis van Peter-den-Groote ligt.

» Toen hij aan de Nawa, nabij het Marmeren-paleis, was gekomen, zag hij dat de houten bruggen, welke men des winters over het ijs legt, weggenomen waren, en dat het niet meer mogelijk was den stroom over te gaan.

» Hij keerde alstoen op zijne stappen terug en voorbij het zomerpaleis gaande, zag hij dat

er zich volk vereenigde nabij een rijtuig dat aan den ingang stond. Verhooren hebbende dat dit het rijtuig was van den Keizer, die in den zomerhof wandelde, en zich gelukkig gevoelende eene gelegenheid te hebben om den Keizer te ontmoeten, mongde Komissarow zich onder de volksmenigte en wachtte met de andere. Welhaast kwam de volksmenigte in beweging en hij zag den Keizer. Z. M. was gekleed in eenen paletot. Alvorens in het rijtuig te stappen, legde de Keizer zijnen mantel af.

» Op hetzelfde oogenblik begon een man nabij Komissarow met geweld door de volksmenigte te dringen. Sedert langen tijd wendde die persoon pogingen aan om vooruit te gaan; doch Komissarow die zelf den Keizer wilde zien, liet hem niet doorgaan. Op dit oogenblik begon de moordenaar Komissarow nog meer vooruit te duwen, en deze aan zijnen drang toegeevende, liet hem eindelijk doorgaan. Doch hetzelfde tijdstip door de onbeschaamdheid van dien kerel getroffen, verloor Komissarow hem niet uit het oog.

» Nauwelijks was de schuldige den Keizer genadeerd, welke op dit oogenblik zijnen mantel aandeed, of Komissarow bemerkte dat de schuldige in het vooruitgaan eene pistool van onder zijnen paletot had getrokken, en dat hij op den Keizer mikt. Alstoen sloeg Komissarow hem bevig op den schouder. De arm en de pistool werden afgekeerd; het schot ging af; doch God zij dank, de kogel vloog in de lucht. De moordenaar werd onmiddelijk aangehouden en Komissarow geraakte onder de volksmenigte verloren, tot op het oogenblik dat men hem aan den Keizer had aangeduid, en hij naar het winterpaleis werd geleid.

» Gelijk wij gemeld hebben, is Komissarow tot den adelstand verheven, en de Keizer bevelende, dat zijne dochter in het klooster der edele juffrouwen van Smolna zou worden opgevoed, heeft hem een eerste geschenk van 25,000 roebels (fr. 100,000) gedaan.

Duitschland.

Geschildtusschen Oostenrijk en Pruisen.

Paris, 22 april.

Gisteren en eergisteren avond was de politieke horizon van nieuws verdonkerd. Allerlei onzekerbare geruchten waren in omloop, zelfs de ernstige tijding, door den Londener *Times* afgekondigd, dat de Keizer van Oostenrijk besloten had graaf Karolyi, zijnen gezant te Berlijn terug te roepen, en de reispassen te zenden aan den pruisischen gezant te Weenen. Tevens was reeds uit Weenen het bevel uitgevaardigd om het oostenrijksche legerkorps in Holstein, onder bevel van generaal Von Gablenz, langs Hannover en Hamburg terug te doen komen, in een woord, de oorlog stond voor de deur.

Heden is de lucht wederom opgeklaard. Eene telegram uit Berlijn, gisteren avond opgezonden, meldt dat het antwoord van het Berlijner kabinet op de laatste voorslagen van Oostenrijk naar Weenen is verzonden. Het pruisische Staatsbestuur behoofd daarin deszelfs krijgstroeringen te staken, zoo haast Oostenrijk de in Bohemen saamgetrokken troepen zal uitspreiden en de grenzen van Silezië niet meer bedreigen, Pruisen zal opvolgendijk, en in dezelfde euvreidigheden, op zijne beurt ontwapenen.

Van eenen anderen kant, is het voorstel van Pruisen, ter hervorming van den Bondsakt, gisteren in den Dutschen Rijksdag ter tafel gekomen, en de hooge vergadering heeft bestid hetzelfde aan het onderzoek eener bijzondere commissie van negen leden te onderwerpen. De gevolmachtigde van Oostenrijk heeft zich bereid verklaard over die hervorming te beraadslagen welke Keizer Franz-Joseph reeds ten jare 1863 heeft voorgesteld, door al de dutsche Staten beraamd, en alstoen door Pruisen alleen tegengekant. Hij drakte de hoop uit, dat Pruisen nu op eene rechtzinnige wijze zijn voorstel van hervorming zal ontbrengen.

De hoofdminters der voornaamste dutsche Middenstaten zijn eergisteren in de stad Augsburg in conferentie vereenigd geweest, en zijn het eens geworden op drie belangrijke punten: 1° dat de twee groote dutsche Mogendheden moeten beginnen met te ontwapenen; 2° dat de hervorming-kwestie gescheiden moet worden van het vraagstuk der Elva-herzogdommen; 3° dat er, vóór de bijeenroeping van een Duitseh Parlement, eene beraadslaging plaats moet hebben over het voorstel ter hervorming der Bonds-konstitutie.

Die voorwaarden, vooral de laatste, zullen gewis aan Pruisen niet behagen, doch zij bewijzen dat geheel de Dutsche Bond zich verzet tegen alle onwettelijke handelingen en inlijvingen, welke men te Berlijn in het oog heeft, en dat zij Oostenrijk zullen ondersteunen op den Rijksdag.